

Công dụng của y phục

Cặp đôi: Lucius Malfoy/Severus Snape

Summary: Malfoy làm việc, chưa bao giờ chỉ có một mục đích

Tiệm áo chùng của Phu nhân Malkin

“Meilin a, Malfoy quả thực là ác mộng .. .” Phu nhân Malkin vừa lải nhải vừa kéo thước đo.

”Phu nhân, hoa văn của bộ y phục này thiếu hoa lệ, ta nghĩ bà nên đổi thành thêu thủ công, y phục của Malfoy phải là tốt nhất.”

Bà dùng giọng điệu chậm rì rì để chửi mắng mà không mất đi lễ nghĩa, “A! Lúc đó ta nên biết, Malfoy không dễ tiếp như vậy, thì hẳn dùng một đồng, được rồi, một đồng lớn, được rồi, một đồng Gallons như núi, ta cũng không nên tưởng bỏ nhận lấy mà may y phục cho Malfoy. Chết tiệt, hẳn chỉ ra 176 chỗ cần thay đổi, mà đây chỉ là một chiếc áo choàng tham gia tiệc tối.”

Bà hắng giọng, đẽ thấp thanh âm, dùng đũa phép trong tay chỉ vào các bộ phận của y phục.

“Tinh xảo, thoải mái, có thẩm mỹ, phu nhân, yêu cầu của ta cũng không cao.”

“A, cổ áo này hẳn là để lộ hầu kết, phu nhân, càng kín càng tốt.”

“Ổng tay áo quá chặt, ngón tay có thể xuyên qua sao?”

“Áo choàng cần ngắn hơn một chút, khuy áo nên dung ngọc bích xanh biếc, phu nhân, tôn lên vóc người không phải là mục đích của ta.”

“Vòng eo! Vòng eo, phu nhân, ta nói rồi, không cần tôn lên vóc người, một người có cái mông hoàn hảo thì nên giấu đi mà... Không phải để lộ ra khiêu khích.”

“Còn có bắp đùi, ta không phản đối thiết kế bó sát, nhưng áo choàng phải dài hơn, thẳng đến đầu gối? Không được, đến cẳng chân là giới hạn cuối cùng.”

“Ta thật không rõ, hẳn không nhỏ như vậy, bộ y phục kia là muốn cho ai mặc!”

“Sinh nhật vui vẻ.”

“Y phục?” Ma được đại sư nhận lấy túi quà trên tay vị quý tộc có mái tóc bạch kim, mở ra, “Ta tự nhận thẩm mỹ của ta không tệ như vậy.”

“Tất nhiên, nhưng thời hạn của bộ y phục yến hội không nên vượt qua 3 tháng.”
Malfoy, nam nhân quý tộc tao nhã chỉ chỉ phòng thay quần áo của ma được đại sư,
“Thằng thần tiếp nhận ý tốt của ta khó như vậy sao, Severus?”

“Ta là một Slytherin, người cũng vậy, Lucius, ta không cho rằng người có ý tốt.”

Nam nhân nhún nhún vai, “Ta cam đoan, không phải mèo cũng không phải tai thỏ, tuy rằng ta rất muốn nhìn hiệu quả của sườn xám.”

Ma được đại sư trợn trắng mắt, “Sở thích quý tộc buồn nôn, ta mà cũng có một người bạn biến thái như vậy sao.”

“Tình thú, Severus, ” Khóe môi của nam nhân hướng về phía trước hiện lên độ cung hoàn mỹ, “Bởi vì sự hấp dẫn của người khiến ta quên hết tất cả.”

“Là do dục vọng chết tiệt của người, ngài Malfoy.”

“Nguyên nhân là do người, đến nay ta vẫn không tìm được cách hữu hiệu để khống chế.” Nam nhân mỉm cười khiến ma được đại sư thâm nguyên rửa, người nhà Malfoy luôn phát huy sức hấp dẫn mọi lúc mọi nơi, làm hấn mất đi lý trí mà cảm thấy ngượng ngùng, đặc biệt là đối với người được nhận định là bạn đời. Malfoy không chỉ có sức hấp dẫn di truyền, mà còn biết phát huy sức hấp dẫn một cách tốt nhất, trên một phương diện nào đó càng thêm vượt trội.

“Áo choàng không tệ.” Nhìn ma được đại sư từ phòng thay quần áo đi ra, nam nhân thoả mãn gật đầu, xương quai xanh và cổ bị che đi, còn có tầng tầng lớp lớp y phục khiến cái eo và cái mông gợi cảm không lộ rõ.

“Người đang tự khen ngợi thẩm mỹ của mình sao?” Ma được đại sư hừ một tiếng, châm biếm.

Nam nhân đến gần, đánh giá hần, dùng ánh mắt cảm thụ, “Ta luôn rất tự tin với thẩm mỹ của mình.”

“Malfoy tự kiêu hết thuốc chữa.” Hiện lên một nụ cười châm chọc, ma được đại sư nhìn thẳng vào mắt nam nhân, cho hần một cái nhìn chẳng phải nghiêm khắc.

“Nhưng...” Giống như bị coi thường, nam nhân hiện lên vẻ mặt nghiêm túc, vươn tay kéo hần lại gần, “Khiến ta say đắm chỉ có người.”

“Cảm ơn... Sự yêu thương tha thiết của người, thế nhưng... Tay người đang làm cái gì?”

“Severus, ý nghĩa tồn tại lớn nhất của y phục —— chính là được cởi ra, không phải sao?”

“Cậu có thấy y phục của giáo sư Snape ...”

“Đúng vậy, tuy rằng tinh xảo, thế nhưng quá kín. Meilin a, thầy ấy không nóng sao?”

“ ... ”

Vị quý tộc tóc bạch kim nghe những ... lời bán tán này, hiện lên nụ cười hoàn mỹ không thể bắt bẻ.

Malfoy làm việc, chưa bao giờ chỉ có một mục đích.